

Trons tecken

*”Ty om ni förlåter människorna deras överträdelser,
skall er himmelske Fader också förlåta er.” MATT. 6:14*

KRISTUS HAR VELAT KNYTA syndernas förlåtelse till vårt förlåtande. Det är för att på så sätt binda samman de kristna i inbördes kärlek. Näst efter tron och den mottagna förlåtelsen bör det vara deras högsta angelägenhet att om och om igen förlåta sin nästa. I förhållande till Kristus skall vi leva i tron; i förhållande till nästan skall vi leva i kärlek så att vi inte vållar varandra besvär eller skada. I stället skall vi tänka att vi alltid bör förlåta, även när något ont har orsakats oss. Det händer ju ofta i livet. Om vi inte gör det, skall vi veta att inte heller vi skall bli förlåtna.

Förlåtandet blir ett fast och starkt band som håller oss samman. Så blir vi inte oense inbördes och vållar splittring. I stället fördrar vi varandra och förblir helt ense. När detta sker har en kristen människa blivit fullkomlig. Hon både tror och älskar rätt. De fel som annars finns hos henne, skall utplånas i bönen, förlåtas och tillges helt.

Men Kristus grundar ju med dessa ord förlåtelsen på våra gärningar och säger: Om ni förlåter nästan, så skall ni bli förlåtna! Det är väl inte att grunda förlåtelsen på tron? Svar: Syndernas förlåtelse sker på två sätt. Dels sker det genom evangelium och Guds Ord, som tas emot inuti hjärtat för Gud, genom tron. Dels sker det också i det yttre genom gärningarna.

2 Petr. 1:10 säger om det: ”Var desto ivrigare, mina bröder, att göra er kallelse och utkorelse fast.” Här vill aposteln att vi skall bevisa, att vi har tron och syndernas förlåtelse. Det vill säga att vi gör sådana gärningar att man skall märka och känna igen trädet på frukterna. Det skall bli tydligt att det är ett gott och inte ett ruttet träd. För där en verklig tro finns, där följer också med visshet goda gärningar. Så är en människa både i det inre och i det yttre from och rättfärdig, både för Gud och för människor. För det är på grund av den följd och frukten man kan försäkra sig själv och andra att man verkligen tror. Det skulle man annars inte kunna se eller veta.

På samma sätt är också den yttre förlåtelsen, som man visar i handling, ett säkert tecken på att man har syndernas förlåtelse hos Gud. Och omvänt, om förlåtelse inte bevisas mot nästan, har man ett säkert tecken på att man inte heller har syndernas förlåtelse hos Gud, utan fortfarande är kvar i otron.

Och för att ännu mer locka oss har Kristus även använt vänliga ord. Han säger just så: ”Om ni förlåter människorna deras fel m.m.”. (Detta mildare ord ”fel” har Luther i sin översättning i stället för ”överträdelser”. Översättarens anm.) Han säger inte deras ondska och illvilja eller våld och orätt. Ty ett fel kallar han

en sådan synd, som sker mer av svaghet och okunskap än av ondska.

Varför förringar han och förminskar nästans synd på det sättet? Vi ser ju ändå ofta, att många syndar uppsåtligt av enbart elakhet och ond vilja. Han gör det därför att han vill slå ned vreden hos dig och beveka dig att gärna förlåta. Han är mer angelägen att göra ditt hjärta milt och vänligt, än att göra synden så stor som den verkligen är.

Ty för Gud är och skall den vara så stor, att den förtjänar den eviga fördömsen och stänger himmelen även om det är en liten synd och endast en svaghet. Men han vill inte att jag och du skall se så på synden. För det är inte vår sak att straffa synden utan att förlåta den.

Alltså skall du tänka: Om än min nästa har gjort mig emot av ondska, så beror det på att han är vilseförd, fången och förblindad av djävulen. Därför skall jag vara god och i stället förbarma mig över honom som över den som är övermannad av djävulen. Så har också Kristus själv gjort emot oss när han bad på korset: "Fader, förlåt dem, ty de vet inte vad de gör."

Om du har en sådan inställning mot din nästa så skall också Gud på samma sätt visa ett milt och vänligt hjärta mot dig tillbaka. Han skall då också göra den stora och svåra synd som du har gjort, och fortfarande gör mot honom, så liten att han bara kallar den för ett fel. Det vill säga under förutsättning att du bekänner synden och ber om förlåtelse.

*Fader, Du som vill förlåta
dem, som brutit mot din lag,
när de rätt sin synd begråta:
giv mig nåd, att också jag
kan förlåta andras brott,
gärna gör min ovän gott.*

Martin Luther

Evangelisk själaspis för hemmet

Onsdag. Fjärde veckan efter Trefaldighet, s. 335.

Bibliska betraktelser för var dag i året ur Dr M Luthers Skrifter

Utvalda och ordnade av Julius Leopold Pasig

Stockholm 1882. Bearb. av red.

Begrunda är en bilaga till
*Till Liv – evangelisk-luthersk
missionstidning* – organ för
Evangelisk Luthersk Mission
– Bibeltrogna Vänner (ELM-BV).
Äldre artiklar i urval återfinns på
www.tillliv.se

Redaktionsråd
Anders Månsson
Thomas Nilsson
Peter Henrysson
(redaktör)
Tel. 046-211 84 61
begrunda.red@telia.com

Prenumeration
Helår 70 kr/år för Till Liv-prenumerant
Helår 90 kr/år för övriga (två nummer/år)
Kontakta:
Annika Lind
Göingegatan 1 A
286 32 Örskelljunga
prenumeration.tillliv@hotmail.com

Kan rekvireras
som småskrift på BV-Förlag,
0435-521 77 för 45 kr/ex.

Grafisk form
Design för Livet HB
till.liv.design@telia.com